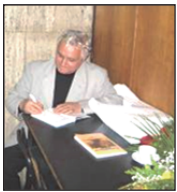

"Universul este ciclic, omul la fel, dar Dumnezeu ne vrea exponențial!"

Nicolae VASILE

Nicolae VASILE

LUMINA VINE DE LA PASUL ÎNAPOI

Suntem tot timpul tentați, îndemnați, educați, chiar forțați să facem doar pași înainte. Începând cu primul pas, continuând pas cu pas sau chiar sărind mai mulți pași odată, dar să fie înainte. Nimeni nu ne îndeamnă să facem uneori și pași înapoi. Să fie bine așa!...

Imaginați-vă că mergeți într-o direcție pe care, la un moment dat, întâlniți un zid de care nu mai puteți trece. Știind și dorind să faceți doar pași înainte, puteți să vă loviți de nenumărate ori de acel zid, care de regulă nu cedează, și să rămâneți acolo.

Este cazul tipic de clacare a unora care nu au cunoscut decât succesul și care la primul insucces nu mai știu cum se poate merge înainte. Fiind prea aproape de obstacol, este foarte dificilă vederea unei posibile ocoliri.

Cunoașterea, acceptarea ideii de a face și pași înapoi, atunci când este cazul, oferă o altă perspectivă asupra obstacolului întâlnit și se poate găsi o soluție de ocolire.

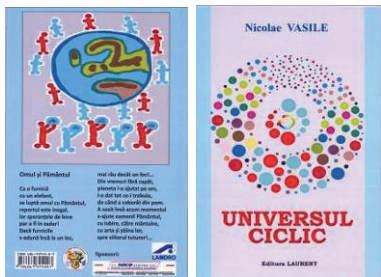
Uneori, acești pași înapoi te pot aduce chiar în poziția din care ai plecat, dar tot este un avantaj, pentru că știi, de data aceasta, calea care nu duce la succes și, conștient, alegi o altă variantă. Omul ciclic nu este neapărat un om neperformant!

Ce exemple ne oferă viața? În tehnică există multe care dezvăluie forța rezultată din realizarea, atunci când este cazul, a pasului înapoi. Da, pasul înapoi înseamnă forță!

În mecanică vibrația, care reprezintă pași deși, alternați înainte-înapoi, reușește să producă ceea ce mișcare doar pe o singură direcție nu ar reuși, iar dacă ne gândim la fenomenul de rezonanță, se pot dezvolta forțe uriașe prin sincronizarea unor pași mici și deși, înainte-înapoi. S-au rupt poduri uriașe, cu structuri mecanice impresionante, bine dimensionate la forțele statice, din

corelarea în timp a pașilor unor soldați!... În electrotehnică, curentul continuu nu trece prin condensator, care nu este altceva decât o întrerupere a circuitului, pe când curentul alternativ, o succesiune de curenți electrice înainte și înapoi, trece prin condensator fără probleme, condensatorul nemaifiind un element de întrerupere, ci un element de închidere a circuitului. Dacă circuitul electric se deschide, și includem și atmosfera în acesta, atunci ajungem la undele electromagnetice, care trec aproape prin orice. Undele reprezintă tot succesiuni de curenți înainte-înapoi! Și lumina este o undă electromagnetică. Doar cu pași înainte nu am putea avea lumină! Pașii înainte-înapoi sunt și frumoși! Imaginați-vă un dans doar cu pași înainte!

26 mai 2015 - Lansare de carte:

Recenzii:

Ovidiu Țuțianu, Vintilă Anastasescu, Florian Laurențiu Stoica, Doina Bărcă, Geo Călugăru, Lucian Gruia, Maria Niculescu, Michaela Al. Orescu, Floarea Necșoiu, Elena Armenescu

TANGOU SFĂTOS

Motto:

"Nu plânge că s-a terminat Zâmbește că s-a întâmplat"

Gabriel José de la Concordia García Márquez

Atunci când e omul tânăr... zilele-i par fără număr, Și nu prea se mai gândește că tot ce-i bun sfârșește! Nefiind un prevăzător nici măcar cu propriu-i dor, Nu ascultă niciun sfat!

Odată împrăștiat, Practic s-a epuizat!

Ai clipit? S-a terminat! Ai plecat! Te-ai resetat!

Degeaba reluăm noi jocul, s-a cam terminat norocul! Suntem niște efemerii, vulnerabili și stingheri, Căutând neconținut parfum de risipit

Pe marginea hăului în... florile răului! Dar acolo-i doar...abisul ce băntuie paradisul! Dacă-n el ți-ai risipit... "esența de infinit", Ce se simte prima oară,

Ai ieșit din joc afară!

Devii un nereușit... "băiat bun" la nesfârșit! Drumul de care întrebă, toți acei care n-au treabă, Și-s gata pe el să plece, crezând că de dor le-o trece, S-a închis!

...S-a dus menirea...

Ce-o dă tinereții firea, când luptă cu... nemurirea! Ce ne-a fost demult promisă...

Când nu aveam nicio grijă!

Așa că:

Fii om!

Fii tânăr!...

Și-nvață încă de mic...

Că nimic... nu-i fără număr!

13 iunie 2015 - Lansare de carte la Editura DESTINE

Nicu DOFTOREANU

TANGOU DE... 16 ANI

Când ai descoperit că... totul s-a sfârșit... Era TĂRZIU... Mult prea TĂRZIU... Plecase...

- Nu mai vin!

Ți-a spus COPILĂRIA... De-acum călătoria

Prin viață ți-a-nceput! Căței,

Păpuși,

Pisici...

De-acuma te-au pierdut!

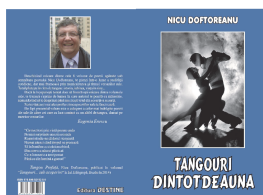
Regretă...

Dar gândește...

Că viața-i o poveste

Iar tu n-ai cunoscut

Decât un incențiu

"UNIVERSUL CICLIC"

de Nicolae VASILE

- recenzie de Ovidiu Țuțianu -

Cartea "Universul ciclic" de Nicolae Vasile, apărută recent în Editura LAURENT este în fond o evangheliă, de la "GENEZĂ" la "APOCALIPSĂ", cu trecere prin "APOTEOZĂ", scrisă de un "materialist" cu frica lui Dumnezeu. Etapele care-i dau ciclicitate universului sunt cuprinse într-un program ce se derulează implacabil pe "calculatorul timpului".

În viziunea autorului, GENEZA este un "nou început" ("O primă divină întâmplare/a materiei mare coagulare/ multe nimicuri la un loc/ "big-bang", și au făcut un tot!") urmată de o serie de "aparitii". Mai întâi "apare Pământul": "Corpuri cerești noi se formează/ așa ne duce acum gândul/ mici sau mari, precum puteau, și-a apărut... și Pământul!". Iar pe Pământ, "apare viața": "...Altă divină întâmplare/ în apă, căldură, lumină, chimicale/ particulele-n continuă schimbare/ se-adună altfel... și viața apare!". Dar unde e viață, mai apar:

"-inteligenta": "...Inteligenta deci, este vie.../ și crește, informație să fie/ este legată și de trăire/ acumulare, selecție și simțire";

"-societatea": "...Și-așa ideea de societate a apărut/ ființele stinghere s-au organizat/ și au dorit din ce în ce mai mult/ să fie împreună și să stea la sfat";

"-omul": "...Armele și uneltele inventate/ l-au diferențiat pe acest om/ de restul animalelor primare/ l-au ajutat să coboare din pom!";

"-descoperirea lui Dumnezeu": "...Îl simțeau, deși nu-L vedeau/ gândul lor de el tot asculta/ era totuși pentru ei un mister/ dar nu se îndoiu nicicum de El";

"-femeia": "...La cerința Domnului, omul s-a lipsit de-o coastă/ iar cu trecerea timpului/ s-a pomenit cu o...nevastă!";

După toate acestea, autorul poate răsufla ușurat, căci "Grădina Domnului e gata!". Totuși lucrurile încă nu sunt clarificate: "Sus e lumina Cerului/ jos este fundul Iadului/ între ele, dilema omului/ unde-i este bine lui?";

La "APOTEOZĂ" intervin alte "aparitii":

"-iubirea": "...Iubirea este un dar cerească/ nu este un schimb omenesc/ sunt aleși cei ce-l primesc/ și se iubesc...cât se iubesc!";

"-creația": "...Să aveți o viață plină/ din puterea Mea divină/ veți putea crea și voi/ artă, știință, lucruri noi!";

"-transferul de creație": "...Să vezi ce nu fac alții/ și să faci tu, e o onoare/ este creație, nu întâmplare/ și se cheamă inovare!";

Iar peste tot și peste toate planează, implacabilă, "curgerea timpului", față de care autorul ne îndeamnă: "...Fiindcă pe lume totul este ciclic/ poate pentru că așa este și biblic/ fii pregătit s-o iei mereu de la-nceput/ trăiește-ți viața, nu te da bătut!";

Dar iată că se apropie APOCALIPSA, cu următoarele "semne":

"-dispare lumina!": "...Cu toată lumina spirituală adunată/ lumea nu este deloc imaculată/ oamenii nu sunt ca niște îngeri/ deși sunt mulți, ei trăiesc singuri!";

"-apare poluarea!": "...Pământul verde, a fost plin de viață./ azi, un pustiu pierdut în ceață/ asta-am putut-o face noi/ pentru-ngustește noastre nevoi!";

"-dispare iubirea!": "...Azi nu mai contează tontul, ci numai cât este contul/ că o brută cu bani mulți/ face cât sute de...culti!";

"-lepădarea de Dumnezeu?": "...Oamenii, nu mai sunt ei/ doresc să fie dumnezei/ făcut-au din cerul spiritual/ universuri mici, de buzunar!";

Iar pentru că ne paște oricând "un nou sfârșit", "omul poate continua/ ca ființă inteligentă, înainte/ sau se poate întoarce.../ la particulele fără minte?";

Această nouă carte a lui Nicolae Vasile, abordează un subiect pretențios care este susținut și dirijat cu lirism fluid și construcție "inginerescă" temeinică, chiar dacă poate ar mai fi putut să includă printre "aparitii", de exemplu "muzica" în cadrul "creației" și "banii" printre semnele "Apocalipsei". De asemenea, o mai mare atenție acordată prozodiei ar fi augmentat calitatea incontestabilă a acestui poem special. Și nu în ultimul rând, trebuie remarcată grafica deosebit de inspirată, realizată de însuși autorul, care asigură o simbioză fericită între fondul și forma cărții.

Ovidiu ȚUȚIANU

CATRENE LA ...CATRENE!

Lui Liviu Zanfirescu care recent ne-a prezentat reușitul său volum "CATRENE... PATOGENE"

Catrenul închinat scriitorului Mircea MICU are 5 versuri !?

În "Catrene patologice" ai dorit să ne-amețești, Cu săgeți la "ai politici" și la "nurii femeiești"!

Însă nu întotdeauna tu ai respectat tipicu', Chiar cinci versuri numărât-am la "catrenul" pentru MICU!

Liviu Zanfirescu a debutat cu "Jurnal neterminat"

Din cartea ta noi am aflat, de un "jurnal neterminat".

Și-așa se naște-o întrebare: - Va fi gătat vreodată, oare?

Liviu Zanfirescu a colaborat la gazeta ostășească intitulată "Înainte"

Titlul ăsta e aparte, căci nu știi ce-i de făcut:

să pășești tot mai departe, sau să umbli în trecut !?

Constantin-Nicolae GAVRILESCU

PE ARIPI DE VÂNT

Pe aripi de vânt cresc idile frumoase când ceru-i senin, doar alabastru în zare, și-un gând jucăuș din somnul tăcere reînvie în zori din noianul de vise.

Un mugur suav fremătând prin eter să prindă o rază călduță, blajină, vestită de zori cu multă lumină, deschide petale fragile spre cer.

Pe aripi de vânt cu sclipiri diafane mi-e gândul plecat înspre norul ce vine, bulversând atmosfera; de unde provine, dispindu-se-apoi în sinistre coloane?

Supărat, dușman e norul cel negru ce curmă lumina transformată în ceață, gândul cel vesel devine de gheață și-mi tulbur-amarnic al meu suflet integru.

Pe aripi de vânt îmi las gândul să zboare, s-alerge spre zare, pe cerul senin, pe norul cel negru să verse venin, ducându-l departe, în hăul cel mare.

Cornelia POPESCU

SINGULAR

Eu visez, tu visezi. El lucrează.

Eu vorbesc, tu vorbești. El tace.

Eu pândesc, tu pândești. El ascultă.

Eu acuz, tu acuzi. El iartă.

Eu urâsc, tu urâști. El iubește.

Eu rănesc, tu rănești. El vindecă.

Eu sunt, tu ești. El este Cel Ce Este!

(din volumul în curs de apariție: Alb. Violet)

Christian MOCANU

TRAIAN ȘI DECEBAL

Traian se 'nțelegea cu Decebal și în Vulgară ca și 'n limba Dăcă... se hârjoneau la școală sau pe val și venerau aceeași zee Tracă.

Ca băietani, se întreceau pe deal, părinții-frați; aceeași dădacă... Traian se 'nțelegea cu Decebal și în Vulgară ca și 'n limba Dăcă...

Se avântau cu-aceiași șa pe cal, se duelau cu săbii fără teacă; tronă lupoaica drept simbol natal, ca lupul șuieră flamura Dăcă...

Traian se 'nțelegea cu Decebal ...

Horia ANDREI

CĂLĂTORI ÎN UNIVERS

Am mers demult pe același drum, Eu te cunosc și tu mă știi. Unde ai fost nu bănuiesc, Nici tu nu știi de unde vin.

Ca orice tainici călători Ne întâlnim abia acum, Dar ne iubim de veșnicii. Unde te duci, de unde vii?

OCHI ÎN OCHI

Și în paharul cu sfințita sete Am presărat cenușa amintirii Ca să te răscolească în îndemnul De-a mă uita în noaptea răzvrătirii.

Acum te-adun din gânduri răzărâte Și te culeg din frunze de pădure. Mai plâng pentru petale ofilite, Iubiri tăcute sau durere?

Cu ochii triști și azi te mai întunec Și-apoi cu ochii plânși te limpezesc. Cu ochii tulburi murmur un descântec Iar tot ciudat și-n lipsă te iubesc!

Acum ca niciodată îți jur amor În neasemuita noapte dintre ani, Când ispitești cu ochii tăi la zbor Întru eternul "La mulți ani!"

Azi viața seamănă cu moartea Și dulcele-i amar ca de pelin. Pierdută de vei fi prin labirinturi, Căci la întâlnire sigur n-am să vin.

Corneliu IOVUȚĂ

PROSTIA „S”

Progres
Odată făcută
Schimbarea,
Se face văzută
...Eroarea.

Certitudine
Fără ocol,
Proștii încap
În orice cap
Ce este gol...

Prezumție
Pierdem miza...
Am greșit
Cu premiza
Că-i cinstit.

Definiție
Criza, vă spune
Un om ce știe,
E sancțiune
Pentru prostie.

Grup stabil
Solidari cu toții –
Cere "omenia".
Protejarăm hoții,
Șpaga și prostia...

Abilitate
Își ține postul –
Ne-a tras în piept
Făcând pe prostul-
E prost... deștept!

Amânare
Lumea se agită...
Prostia, firește,
Va fi pedepsită.
Dar prostul lipsește.

Problemă
De nerezolvat
Și ne irită:
Într-un cap pătrat,
minte ascuțită...

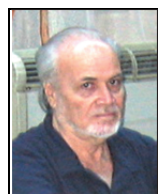
RONDEL ONIRIC

Ciudate țări și continente
Străbat în vis de colo-colo,
În car de roze cu Apollo
Și-alai de muze inocente.

Admir, apoi, cu Marco Polo,
Mătăsurii, aur, condimente,
Ciudate țări și continente
Străbat în vis de colo-colo.

Iar ca tenor am mari talente,
Cu Pavarotti cânt, sau solo,
Belcanto clasic cu tremolo
Visând în dulce far-niente

Ciudate țări și continente...

Mircea POPESCU

Andrei ARMEANU

PRIVIND ÎN GOL

Când n-am cerut mi-au dat: răspunsuri. Acum de cer îmi dau doar întrebări.

Dar eu nu mai pot cere: mă văd pe mine însumi.

DISCIPOLUL

Voi învăța și voi lucra și-ntr-un sfârșit eu voi vedea în mine, ca și în toți ceilalți, și-atunci a spune voi putea:
- Uitați povara grea ce de oameni mă lega!
Ei mă vor întreba:
- Atunci cum de ești liber?
Iar eu le voi răspunde:
- Simplu:
am murit.

ARIPI ALBASTRE

Nu mă poți vedea decât când norii mă trădează căci mă ascund azuriu de soarele privirii tale.

Văzduhul îmi este veșmânt, iar stelele ochi. Și vântul îl port spre pământ în negru mormânt.

Corneliu CRISTESCU

TOAMNĂ FRUMOASĂ CU FRUNZE AURII

Toamnă frumoasă cu frunze aurii, Tu dai farmec și vis dimineții, Toamnă a vieții, nu credeam c-o să vii Și să-mi furi anii mei dăruți tineretii.

Toamnă frumoasă cu nori și cu ceață, Te privesc prin aburitul meu geam, Toamnă severă cu riduri pe față, În oglinda din geam nu mai sunt ce eram.

Toamnă frumoasă cu frig și cu ploaie, Devreme-ncercare, căci sfânt e cuvântul, Toamna vieții m-apeleacă, mă-ndoiaie, Mă ține bastonul, m-atrage pământul.

Toamnă frumoasă cu zoaie și zloată, Frunzele cad, copacii sunt goi, Toamna vieții se luptă să ... poată, Ne-afundăm în mocirlă, cădem în noroi.

Toamnă frumoasă cu ploi-lapoviță, Se-ntunecă ziua și șuieră vântul, Toamna vieții-i lovită în viață, Albul din plete albește pământul.

Toamna se duce ca valul pe ape, Se-apropie iarna, e trist și banal, Iarna vieții e undeva pe-aproape, Căci ciclul de viață are și un final.

Iarna se luptă cu viscol și ger, Mă ascund în biserică-n naos, Iarna mi-arată că sunt efemer. În rest, e-ntuneric și haos!

RONDELUL AMINTIRII

Ah, ce n-aș da să navighez Pe o corabie cu vele, Între Bosfor și Dardanele Sau prin Canalul de Suez.

Sub clar de lună și de stele Oceanele să le sfidez, Ah, ce n-aș da să navighez Pe o corabie cu vele.

Dar parcă și mai mult visez Să-not prin gândurile mele, Cu-o amintire să dansez Și cu-ale mele iubite!

Ah, ce n-aș da să navighez...

Ioan GANEA-CHRISTU

DE-ALE DIPLOMELOR ȘI MEDALIILOR

Prin natura sarcinilor mele de serviciu, am participat la numeroase saloane naționale și internaționale de invenții de la care am notat câteva situații oarecum comice.

Ca o constatare, la multe dintre acestea se produce mai mult o socializare a inventatorilor expozanți, în general cam aceiași, care își prezintă soluțiile inovatoare între ei, chiar dacă domeniile sunt diferite și nu prea interacționează.

Dar unii organizatori găsesc și soluții; de pildă, se "aduc" câteva clase de elevi liceeni, sau grupe de studenți mai mult sau mai puțin interesați de rezultatele brevetate sau brevetabile ale cercetătorilor. La un astfel de salon, când mi-a venit rândul să expun electronic cele câteva invenții cu care participam, am fost nevoit să mă adaptez auditoriului, să-i captez atenția și să-i stărnesc interesul pentru înfripirea unei idei sau soluții, pentru procesul de brevetare și valorificarea ulterioară a brevetului (cu procentul de valorificare e altă poveste, mai tristă!). A doua zi urmau să aibă loc alte prezentări, dar organizatorii m-au rugat să "performez" încă o dată, altor grupuri de tineri, întrucât li s-a părut că am avut succes, intercalând și câte o glumă sau o epigramă. La fel și în a treia zi.

Nu-i bai! Altă treabă nu aveam, decât să mă amuz de prezentările colegilor din Moldova, unde se pare că există mai multe universități decât farmaciile și băncile din București! Astfel, un profesor, doldora de dosare, a luat microfonul și l-a încins preț de 10 descrieri "pi moldovinește" de "genul":

- Noi nu avem material electronic, așa că o să vă "șitesc". Prima lucrare inovativă se referă la eradicarea bolilor "di gâlși"...

Și dai... și dai... cu amănuntele medicale. - A doua lucrare reprezintă un tratament pentru "otiti" care se aplică cu succes la copii...

La a zecea, despre psoriazis... tinerii deja dormeau cuminiți, fără dureri di gât sau urechi!

În ultima zi, premiile; masa prezidiului era plină de cupe, medalii și diplome. Printre alții, simpaticul profesor moldovean a luat premii pentru fiecare din cele zece prezentări, de i se umpluse pieptul de medalii...

Când mai rămăsese una singură, îl abordez pe directorul salonului și-l întreb, oarecum dezamăgit, de ce m-a invitat să susțin de trei ori dacă nu ... nimic? Mă gândeam cum am să-mi conving superiorii de la serviciu

că am fost la manifestare și mi-am făcut datoria...

- Dar știu că am semnat, ieri, câteva diplome pentru institutul dumneavoastră! – Îmi răspunde mirat și încurcat.

Asta e! S-a direcționat și ultima medalie! Am ieșit afară să fumez o țigară. Doar ce am aprins-o și aud în difuzoarele sălii:

- Domnul G de la... vă invităm să vă decernăm premiile!

(Hopa... la plural... care va să zică!) Și s-au scuzat că domnul profesor cu pricina a luat din greșeală 14 medalii, dar a reparat situația.

Atunci, mulțumind la microfon, le-am povestit degajat, chiar cu oarece umor, că nu era prima dată când mă aflu într-o astfel de situație și le-am relatat despre festivitatea de premiere tocmai de la Salonul internațional de invenții – INFOINVENT, de la Chișinău.

Acolo, la ora anunțată au venit oficialități politice, administrative, științifice, reprezentanți mass-media. Între timp s-au așezat zeci de cupe și medalii la îndemâna organizatorilor și a oficialilor care le-au distribuit "pi tăte". De fapt și le-au distribuit între ei: universitățile din Moldova au premiat universitățile din România, cele din Ucraina pe cele din Rusia!, OSIM-ul pe AGEPI, AGEPI postul TV X, primăria și ziarul local, diferiți sponsori... Și s-au gătat premiile!

Am rămas uimit: era o festivitate de premiere a invențiilor expuse, analizate de un juriu internațional și niciun expozant inventator n-a fost remarcat!

Dar, așa cum se întorcea Colombo, cu mâna la tâmplă, revine și organizatorul șef:

- Iar acum, mai avem 6 minute în care savanții vor primi, la standuri, premiile pentru invențiile valoroase.

În cele 6 minute s-a produs o mișcare browniană de împărțire a unor pungi personalizate, premiile fiind, ca de obicei - diplome și medalii.

N-am avut prea mult timp să studiez conținutul pentru că trebuia să ajung la hotel și apoi la gară. Erau trei medalii și patru diplome, dintre care numai două cu țintă. E bine și așa, mă puteam întoarce cu misiunea îndeplinită!

Dar, ca să revin la "gâlși", cel din urmă a fost cel mai câștigat; după festivitatea de premiere am fost invitați la o cupă de șampanie. Cu scuzele de rigoare, organizatorii salonului mi-au oferit drept recompensă o sticlă întregă, nedesfăcută și un premiu special pentru calitățile artistice dovedite...

La o altă festivitate de premiere, cea de la Salonul de invenții ARCA - Zagreb, am prezentat două invenții, una a mea și una a unui coleg. Le-am susținut obiectiv, dar a mea a obținut medalia de argint și a colegului, de aur! Apoi, din partea juriului polonez s-a primit un premiu special pe care reprezentantul standului românesc a trebuit să decidă cui îl decernează. Problema dificilă!

Am propus și eu, mai în glumă mai în serios, să tragem la sorți.

Și... l-am câștigat!

Agricultura tranziției

Pe întinsele ogoare,
Printre multele nimicuri,
Nu știu dacă vezi tractoare
Câte crășme și buticuri!

Mie însumi

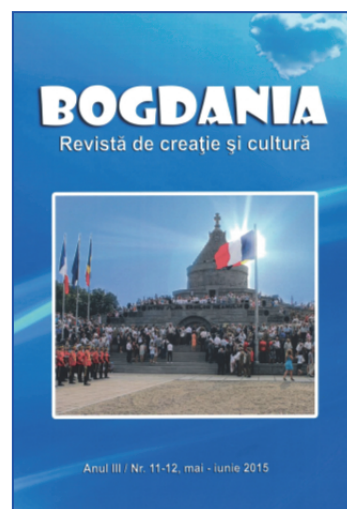
Într-o lume bulversată
Ce trăiește zilnic drame,
Mă ascund, câteodată,
Între două epigrame!

Parafrazare

În aceste vremi trăznite,
Pline parcă de burlesc,
Titi scrie cărți muncite.
...Nu se vând, nu se citesc!

Titi TURCOIU

101 epigramași retușați și încondeiați de Alexandru Clenciu

Odată cu apariția Nr. 11 – 12 mai -iunie 2015 al Revistei de creație și cultură - **BOGDANIA**, pe data de 16 iunie a avut loc la sediul AGIR din București, în cadrul cercului LITERAR ING, festivitatea de premiere a participanților la Festivalul – Concurs național de creație literară „BOGDANIA”, ediția a IV-a, 2015.

În acest cadru festiv s-au acordat premii și diplome de excelență pentru cele trei secțiuni de concurs (poezie, proză și eseu), precum și Marele premiu -Trofeul Bogdania.

Felicitări tinerilor câștigători și inimosului director al festivalului, ing. Ionel MARIN, pentru reușita manifestării culturale -artistice și pentru eforturile depuse în menținerea calității revistei, ca redactor șef al acesteia!

Ioan GANEA-CHRISTU

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE
Redactori: Gheorghe INDRE
Cornelia POPESCU
Tehnoredactare: Ioan GANEA-CHRISTU

Conținutul materialelor publicate în Suplimentul literar aparține în exclusivitate autorilor
Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro